69 woorden

Wie scheidt nog de machten?

Als een politicus de moed heeft iets te zeggen over een gerechtelijk vonnis, is de wereld te klein: de scheiding der machten gebiedt een grote mate van terughoudendheid. Exact zoals de oude Montesquieu het gewild zou hebben.

Rechter Salomon draait het om en stelt dapper op te stappen als de Tweede Kamer het wetsontwerp van de minimumstraf aanneemt. Blijkbaar geldt de trias politica niet naar beide kanten...

Ronald Nijenhuis, Zaandam

Wilt u met uw mening op deze plaats staan, schrijf dan een brief van maximaal 69 woorden. Mail naar 69woorden@parool.nl of ga naar www.parool.nl/69woorden

# of sukkels?

Alberto Contador (l.) is voor de derde keer betrokken bij een valpartij. FOTO AP

Maar al deze maatregelen voor de bühne brengt het aantal botbreuken en schaafwonden niet omlaag. Veel meer zoden aan de dijk zet het verplicht stellen van schouder-, knie-, en elleboogbeschermers zoals we bij rolschaatsers, skateboarders en motorcrossers zien. Over twintig jaar weten wij niet beter, maar waarom twintig jaar wachten?

André van Woerkom, Amsterdam

Schuldhulpverlening is nodig en helpt ook nog

'Aantal wanbetalers neemt snel toe,' luidde de kop boven een artikel in *Het Parool* van 13 juli. Nog geen week eerder stond in *Het Parool* een bericht over de schrikbarend groeiende schuldenproblematiek onder leerlingen van het middelbaar beroepsonderwijs. Leerlingen die zich melden voor hulp hadden een gemiddelde schuld van 8500 euro. Schulden van boven de 20.000 euro voor jongeren van rond de twintig jaar bleken geen uitzondering.

Hadden deze cijfers betrekking op jongeren in Amsterdam, de melding over het groeiend aantal wanbetalers heeft betrekking op heel Nederland. In de eerste helft van 2011 konden maar liefst 655.000 mensen hun rekeningen niet meer betalen, bijna tien procent meer dan in 2010. Kortom het aantal mensen met problematische schulden neemt toe.

In vrijwel alle gemeenten in Nederland kunnen burgers met problematische, dat wil zeggen grote en moeilijk aflosbare schulden, een beroep doen op schuldhulpverlening. Dergelijke ondersteuning wordt door de gemeente betaald.

Aan schuldhulpverlening wordt door alle gemeenten samen een fors bedrag uitgegeven. Maar zoals alle uitgaven van de overheid staat ook deze post op de gemeentebegroting onder vuur. Er moet bezuinigd worden, zo luidt het devies en daar ontkomt niemand aan, ook de schuldhulpverlening aan. Deels komt deze bezuiniging vanuit de rijksoverheid. In het regeerakkoord van het kabinet-Rutte is reeds afgesproken dat er 20 miljoen euro bezuinigd wordt op de schuldhulpverlening in Nederland. Door selectiever te worden aan de poort en meer in te zetten op preventie, is die 20 miljoen best te realiseren, was de boodschap. Om daar invulling aan te geven, gaan weer steeds meer gemeenten mensen uitsluiten. Uitgevallen uit een traject schuldhulpverlening of nieuwe schulden gemaakt? Dan kom je er bij veel gemeenten voorlopig niet meer in. Dat voor veel mensen geldt dat hun schulden veroorzaakt worden door een tekort aan zelfredzaamheid en vaardigheden, wordt genegeerd.

Elke euro voor schuldhulpverlening levert 1,70 tot 2,60 op

Maar niet alleen de rijksoverheid bezuinigt. Ook gemeenten moeten om allerlei redenen de kosten terugdringen. En dan valt ook vaak de blik op de schuldhulpverlening. De reden daarvoor is niet in de laatste plaats dat de effectiviteit van de schuldhulpverlening lang niet altijd even groot is. Schuldhulpverleningsorganisaties zijn zich van hun te lage effectiviteit in toenemende mate bewust en zijn bezig via allerlei maatregelen hun dienstverlening selectiever te maken. Daarbij richten zij zich meer en meer op die burgers die ondersteuning nodig hebben, maar die tegelijkertijd zelf ook een bijdrage leveren aan het oplossen van hun eigen problemen.

Een schuldenaar die gemotiveerd is om iets aan zijn eigen schuldenpositie te doen, kan steeds vaker rekenen op ondersteuning, terwijl schuldenaren die de oorzaak van hun problemen geheel buiten zichzelf leggen en zich alleen maar als slachtoffer zien, op minder welwillendheid van de kant van de gemeente hoeven te rekenen. Belangrijke reden voor gemeenten om op deze wijze invulling te geven aan selectie aan de poort is dat ondersteuning van burgers die intrinsiek gemotiveerd zijn uiteindelijk tot grotere successen leidt.

De vraag is natuurlijk wel of het ook loont. Met andere woorden: leidt de schuldhulpverlening niet alleen tot afname van individuele problemen, maar levert het ook maatschappelijk wat op?

Recent onderzoek van de Hogeschool Utrecht en Regioplan Beleidsonderzoek uit Amsterdam leert dat het inderdaad loont. In opdracht van elf gemeenten toonden wij aan dat elke euro uitgegeven aan schuldhulpverlening tussen de 1,70 euro en 2,60 euro bespaart op andere beleidsterreinen. Het meest bespaart de gemeente doordat mensen die door schuldhulpverlening ondersteund worden eerder uit de bijstand komen.

Dat betekent dus voor de lokale politiek dat die zich wel eerst goed moet bezinnen alvorens te gaan bezuinigen op schuldhulpverlening. Want doet men dat wel, dan zou de rekening wel eens (veel) hoger kunnen uitpakken. En dat laat dan nog onverlet de menselijke, individuele problemen die ontstaan of voortduren bij een beperktere beschikbaarheid van schuldhulpverlening.

Roeland van Geuns, partner Regioplan Beleidsonderzoek Amsterdam, Nadja Jungmann, lector schulden en incasso Hogeschool Utrecht

blijfmoeders, meestal allochtone vrouwen, het moeilijk hebben met groepen van soms bijna twintig kinderen. En toch staan ze er elke dag weer. Dat verdient speciale aandacht. Bravo voor de overblijfmoeders.

Fatima Ferah, Amsterdam

Geestig boek van Høeg

Met verbazing heb ik de recensie van Jasper Henderson van *De kinderen van de olifantshoeders* van Peter Høeg gelezen. Ik vind het één van de origineelste en geestigste boeken die ik in tijden gelezen heb. De plot is inderdaad idioot, maar dat is duidelijk de bedoeling.Ik heb de indruk dat Høeg, anders dan Henderson meent, zelf wel plezier in het verhaal had, maar in feite doet dat er niet eens toe.

Wil van Willigen

Koene ridders

Een Nederlandse stichting heeft het afmaken van 140 honden in Spanje voorkomen (Het Parool van 11 juli). Hoera! Weer 140 plaatsen meer waar mensen gillend gek worden van het aanhoudende gekef, geblaf en gehuil van de mormels. Weer 140 keer per dag meer een paar fikse drollen op straat en bepiste fietsen, lantaarnpalen en andere particuliere en gemeentelijke eigendommen. Weer 140 kansen meer dat nietsvermoedende joggers en spelende kinderen aangevallen worden door bijtgrage monsters, die volgens hun baasjes 'echt heus nooit iets doen'. Hartelijk dank, koene redders!

Jan Vonk, Amsterdam

Peter van Straaten

Beter dan Peter

Peter van Straaten is met vakantie, maar gedurende die tijd blijft zijn plaats natuurlijk niet onbezet. Net als vorige week kunt u meedoen aan de jaarlijkse Peter van Straatenprijsvraag: Beter dan Peter.

Peter heeft een scène uit het dagelijks leven getekend, en de lezer bepaalt in maximaal twintig woorden welke tekst daarbij hoort.

Inzenden voor deze prijsvraag is mogelijk tot donderdag 21 juli, 12.00 uur.

Per lezer is slechts één tekst toegestaan. De zes beste inzendingen worden gepubliceerd op de vaste plaats van Peter. De in totaal twaalf beste inzendingen krijgen een gesigneerd exemplaar van 'Er kan wel wat zout uit' van Peter van Straaten. De boeken zijn beschikbaar gesteld door Uitgeverij de Harmonie.

Stuur uw tekst per e-mail naar:
beterdanpeter@parool.nl

of per briefkaart aan:

Het Parool
Beter dan Peter
Postbus 433
1000 AK Amsterdam